

Na posl. br. St-1162/2023

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Stečajni dužnik: HRVATSKO MIROVINSKO OSIGURANJE d.o.o. u stečaju, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 80983571963, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zvonimir Kalember Skoko

Stečajni vjerovnik: Odvjetničko društvo PENEZIĆ I PARTNERI d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 22, OIB: 73677123743, kojeg zastupa direktor Vladimir Penezić

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

**dvostruko
prilog**

1. Odvjetničko društvo PENEZIĆ I PARTNERI d.o.o., Zagreb, Strojarska cesta 22, OIB: 73677123743, kao stečajni vjerovnik, ovim se podneskom očituje na navode žalbe koja je u ime stečajnog vjerovnika HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623, (dalje HZMO), podnesena 8. travnja 2025. protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1162/2023-71 od 4. travnja 2025, kojim je odbijen zahtjev stečajnog vjerovnika HZMO za ukidanje odluka skupštine vjerovnika koje su donesene na skupštini vjerovnika 4. travnja 2025. pod točkom 6. i 7.

2. Prije svega, ističe se da Stečajni zakon ne predviđa mogućnost žalbe protiv rješenja kojim se odbija zahtjev stečajnog vjerovnika za ukidanje odluke skupštine vjerovnika.

U članku 108. Stečajnog zakona uređen je institut ukidanja odluke skupštine vjerovnika i to kako slijedi:

(1) Sud će na zahtjev razlučnoga vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

(2) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti odmah na toj skupštini, a u složenijim slučajevima može odgoditi donošenje odluke za osam dana od dana održavanja skupštine.

(3) Rješenje kojim se ukida odluka skupštine vjerovnika objavit će se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Protiv te odluke pravo na posebnu žalbu ima svaki razlučni vjerovnik i svaki stečajni vjerovnik koji nije nižega isplatnog reda.

Dakle, Stečajnim zakonom nije predviđeno da bi stečajni vjerovnik imao pravo posebne žalbe protiv odluke suda kojim je odbijen njegov zahtjev za ukidanje skupštinske odluke. Posebna žalba predviđena je samo u slučaju kada sud ukine odluku skupštine vjerovnika i protiv takvog rješenja suda svaki razlučni vjerovnik i svaki stečajni vjerovnik koji nije nižeg isplatnog reda imaju pravo žalbe.

3. Nadalje, predmetna žalba podnesena je u ime stečajnog vjerovnika HZMO iako punomoćnik koji je podnio žalbu nije opunomoćen od strane HZMO na zastupanje u stečajnom postupku nad HRVATSKIM MIROVINSKIM OSIGURANJEM d.o.o. u stečaju, koji se vodi pred naslovljenim sudom pod posl. br. St-1162/2023.

Naime, u ovom stečajnom postupku punomoćnikom HZMO deklariraju se odvjetnici kojima je HZMO izdao generalnu punomoć za zastupanje u parnici sukladno čl. 95. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), čiji stavak 1. glasi:

Ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći, odvjetnik je ovlašten na temelju takve punomoći:

- 1) obavljati sve radnje u postupku, a osobito podnijeti tužbu, povući je, priznati tužbeni zahtjev ili se odreći tužbenog zahtjeva, zaključiti nagodbu, podnijeti pravni lijek i odreći se ili odustati od njega te zahtijevati izdavanje mjera osiguranja;*
- 2) stavljati zahtjev za ovrhu ili osiguranje i poduzimati potrebne radnje u postupku u povodu takva zahtjeva;*
- 3) od protivne stranke primiti dosuđene troškove;*
- 4) punomoć prenijeti na drugog odvjetnika ili ovlastiti drugog odvjetnika na poduzimanje samo pojedinih radnji u postupku.*

Prilog: Generalna punomoć izdana od HZMO 01.02.2023.

Stečajni postupak nije parnični postupak, nego posebna vrsta izvanparničnog postupka, pa stoga generalna punomoć koju je opunomoćitelj izdao punomoćniku za zastupanje u parnici ne ovlašćuje punomoćnika da opunomoćitelja zastupa u ovom stečajnom postupku, što je razvidno iz gore citiranog članka 95. st.1. ZPP-a i priložene punomoći.

Slijedom navedenog, predlaže se da sud odbaci žalbu koja je podnesena 08.04.2025. u ime HZMO protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1162/2023-71 od 4. travnja 2025, kao nedopuštenu.

4. Opreza radi, a sve za slučaj da sud ne odbaci kao nedopuštenu predmetnu žalbu podnesenu u ime HZMO, ističu se razlozi zbog kojih je ova žalba neosnovana.

Prema gore citiranom članku 108. st. 1. Stečajnog zakona sud će na zahtjev razlučnoga vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika **ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.**

Na skupštini vjerovnika održanoj 04.04.2025. zahtjev za ukidanje odluka skupštine vjerovnika koji je izjavljen u ime HZMO nije obrazložen. Naime, predmetni zahtjev za ukidanjem odluka iznesen je u ime HZMO kako slijedi:

„Punomoćnik vjerovnika HZMO predlaže sudu ukidanje odluke skupštine vjerovnika pod točkama 6. i 7. sukladno odredbi čl. 108 SZ-a.“

Pozivanje na tekst zakonskog članka nikako ne predstavlja iznošenje konkretnih razloga zbog kojih se u ime HZMO traži ukidanje odluka skupštine vjerovnika.

U samoj pak žalbi od 08.04.2025. podnesenoj u ime HZMO ne navodi se u čemu bi zajednički interes vjerovnika bio povrijeđen donesenim odlukama skupštine vjerovnika da se tražbine HMO-a prema HZMO-u u iznosu od 364.858,69 EUR prodaju za iznos od 63.000,00 EUR.

U sudskom rješenju od 04.04.2025. obrazloženo je da bi ukidanje odluka skupštine vjerovnika o prodaji tražbine HMO-a prema HZMO bilo isključivo u interesu HZMO, jer bi na taj način HZMO spriječio da se protiv njega pokrene postupak radi naplate iznosa koji duguje HMO-u, a što je ujedno protivno interesu svih ostalih vjerovnika u ovom stečajnom postupku.

5. Naime, HZMO vrši opstrukciju ovog stečajnog postupka na način da otvoreno prijeti stečajnim upraviteljima. Tako je HZMO prijetio prvom imenovanom stečajnom upravitelju u ovom postupku Sanjinu Dinku Dorčiću da će biti osobno odgovoran za troškove parnice radi utvrđivanja tražbine HZMO, koji bi pali na teret stečajne mase, ako ospori tražbinu koju je HZMO prijavio kao stečajni vjerovnik, a upravo zbog tih prijetnji ovaj stečajni upravitelj nije se na ispitnom ročištu od 02.09.2024. izjasnio koje prijavljene tražbine stečajnih vjerovnika priznaje, a koje osporava.

Opstrukcija HZMO-a nastavila se traženjima da stečajni upravitelji prijave nedostatnost stečajne mase i da sud donese odluka o obustavi stečajnog postupka, sve u cilju da HMO ne pokrene postupak naplate tražbine od HZMO i to ne samo tražbine od 364.858,69 EUR, nego i da ostanu nepodmirene sve obveze koje su nastale HMO-u dok je u svoje ime a za račun HZMO obavljao komisione poslove, a ukupan iznos ovih obveza podjednak je iznosu ukupno priznatih i utvrđenih tražbina u ovom stečajnom postupku od 2,8 milijuna EUR.

Prema izvješću stečajnog upravitelja stečaj HMO-a uzrokovala je odluka HZMO kao jedinog člana društva HMO koju je HMO proveo na način da je 27. prosinca 2022. godine izvršio uplatu s računa HMO-a na račun državnog proračuna u iznosu od 29.200.000,00 kuna, a zbog navedenog prijenosa novčanih sredstava sa računa HMO-a na račun državnog proračuna nadolazeće dospjele obveze HMO-a se nisu mogle na vrijeme podmirivati jer je HMO ostao bez sredstava kojima bi mogao podmirivati nastale troškove poslovanja. Ovu točku izvješća

stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima jednoglasno je prihvatila skupština vjerovnika na izvještajnom ročištu održanom 21.01.2025..

6. Prema tome, sve poznate činjenice utvrđene od strane stečajnog upravitelja i potvrđene od strane skupštine stečajnih vjerovnika ukazuju na veliku vjerojatnost da je HZMO koristio društvo HMO da bi oštetio vjerovnike i/ili da je protivno zakonu upravljao imovinom društva HMO kao da je to njegova imovina i /ili da je u svoju korist umanjio imovinu društva HMO, iako je znao ili morao znati da ono neće moći podmiriti svoje obveze. Ovo su sve pretpostavke koje prema čl. 10. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima (dalje: ZTD) predstavljaju zloupotrebu okolnosti da HZMO kao član trgovačkoga društva HMO ne odgovara za obveze tog trgovačkog društva, pa se ako se u sudskom postupku dokaže da se ostvarila bilo koja od gore navedenih zakonskih pretpostavki, HZMO se ne bi mogao pozvati na to da po zakonu ne odgovara za obveze HMO i bio bi ih dužan podmiriti.

No, „kvaka 22“ je u tome što prema članku 10. st. 5. ZTD-a zahtjeve prema HZMO da podmiri obveze HMO prema stečajnim vjerovnicima za vrijeme trajanja stečajnog postupka nad HMO može ostvarivati samo stečajni upravitelj HMO.

Zbog toga je HZMO „prisiljen“ na svaki način onemogućiti da stečajna masa bude dostatna za namirenje troškova i obveza stečajne mase, jer mu je to poluga koju koristi za „zastrašivanje“ stečajnog upravitelja.

7. Naime, svaki stečajni upravitelj u Republici Hrvatskoj ima prije svega na umu jednu odredbu Stečajnog zakona, dok su sve ostale odredbe za stečajne upravitelje sekundarne. Ova „kraljica“ svih odredbi nalazi se u članku 92. st. 4. Stečajnog zakona a kaže ovako:

„Stečajni upravitelj dužan je naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase koju je pretrpio zbog neispunjenja obveze stečajne mase preuzete njegovom pravnom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme preuzimanja obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njezino ispunjenje.“

U prijevodu na jezik svakidašnjice stečajnih upravitelja pitanje koji si svaki od njih postavlja u svakom trenutku stečajnog postupka glasi: Jesam li dovoljno preuzetan (u prijevodu: „lud“) da riskiram vlastitu imovinu u obavljanju dužnosti stečajnog upravitelja ne bi li postigao cilj stečajnog postupka: skupno namirenje vjerovnika stečajnog dužnika. Teško da će se pozitivan odgovor na ovo pitanje naći kod zdravih i sposobnih stečajnih upravitelja.

Stoga, u zajedničkom je interesu stečajnih vjerovnika da jamče zdravom i sposobnom stečajnom upravitelju da njegova vlastita imovina neće biti ugrožena u ostvarivanju njihovog zajedničkog interesa: skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika.

U sudskoj praksi ponešto se govori o obvezi stečajnih vjerovnika koja proizlazi iz tog njihovog legitimnog i legalnog interesa. Primjerice, u rješenju Visokog trgovačkog suda RH posl. br. Pž 2495/2019-2 od 08.05.2019. obrazloženje sadrži i sljedeću poduku (sentencu):

„Polazeći do toga da je stečajni postupak, postupak koji se provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (članak 2. stavak 2. SZ-a) i da stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbine vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbine čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika (članak 134. stavak 2. SZ-a), pravilno je prvostupanjski sud zaključio da svi vjerovnici trebaju razmjerno sudjelovati u namirenju svih troškova stečajnoga postupka.“

8. U pokušaju da se osiguraju sredstva za pokriće troškova i obveza stečajne mase, a time se misli na nastale i predvidive troškove stečajne mase, na skupštini vjerovnika održanoj 04.04.2025. stečajni vjerovnik Odvjetničko društvo Penezić i partneri d.o.o. bio je spreman predujmiti u stečajnu masu razmjerni dio troškova i obveza, koje je stečajni upravitelj odredio u iznosu od 75.000,00 EUR. No, nijedan od nazočnih stečajnih vjerovnika nije bio spreman snositi ne samo razmjerni dio troškova stečajne mase koji bi otpao na njih, nego niti bilo koji dio tih troškova. U takvoj situaciji protivilo bi se ne samo načelima i pravilima o kojima govori gore citirani dio odluke VTS RH posl. br. Pž 2495/2019-2, nego i zdravom razumu da cijeli trošak stečajne mase predujmljuje jedan stečajni vjerovnik, a da ostali značajniji stečajni vjerovnici mobitelom plaćaju parking za vrijeme četverosatne skupštine vjerovnika i drže da su time namirili sve što su dužni za potrebe ovog stečajnog postupka. Pri tome posebno treba pohvaliti mudrost onih stečajnih vjerovnika koji se nisu ni pojavili na skupštini i time su dodatno uštedjeli naknadu za parking.

Također se napominje da se ove opservacije ne odnose na stečajnog vjerovnika Anitu Markotić Barbir, koja je bivši dugogodišnji zaposlenik HMO, a koju je gore opisana politika HZMO-a i bivše uprave HMO ostavila bez posla i s nepodmirenom plaćom od 7.512,14 EUR, što je veliki iznos za radnika, koji živi od svoje plaće.

9. Dakle, suočen s opstrukcijom HZMO, kao strateškim planom iste pravne osobe koja je prouzročila stečaj HMO-a i posvemašnjom nezainteresiranošću ostalih vjerovnika, osim Anite Markotić Babir, stečajni vjerovnik Odvjetničko društvo Penezić i partneri d.o.o. našao je zainteresirane osobe koje su bile spremne ponuditi kupovnu cijenu za tražbinu koju stečajni upravitelj ne može utužiti protiv HZMO, jer ga u tome spriječava kulturna odredba čl. 92. st. 4. Stečajnog zakona i to za kupovnu cijenu u visini nastalih i predvidivih troškova stečajne mase.

O veritetu i bonitetu te tražbine ne treba raspravljati u ovom postupku, jer o tome će računa voditi isti sud, ali u funkciji parničnog suda. No dovoljno je reći da su zainteresirane osobe bile spremne otkupiti ovu tražbinu iako im stečajni upravitelj HMO ne jamči ni veritet niti bonitet tražbine prema HZMO, pretežito zbog toga što je HZMO vodio knjigovodstvo HMO-a.

10. Nije naodmet razjasniti i jednu očitu činjenicu. Stečajni upravitelj u cilju ispunjenja osnovnog zadatka stečajnog postupka: skupog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, treba zahtijevati od HZMO da preuzme obveze koje su nastale HMO-u, kao komisionaru, u obavljanju poslova u svoje ime, a za račun HZMO, a ako se HZMO na to ogлуši, neće biti druge

nego da se HZMO-u podmirenje ovih obveza naloži sudskom odlukom, a za pokretanje takvog sudskog postupka potrebno je osigurati potencijalne predvidive troškove stečajne mase i u tom cilju sredstva koja se ostvare naplatom tražbina HMO prema HZMO, a koje su prodane posljedično odlukama skupštine vjerovnika od 04.04.2025., bit će izvor iz kojih će se predujmiti navedeni troškovi stečajne mase u cilju namirenja svih stečajnih vjerovnika, pa tako i samog HZMO-a, razmjerno njegovom udjelu u utvrđenim tražbinama stečajnih vjerovnika.

Zbog toga bi i sam HZMO trebao pozdraviti odluke skupštine vjerovnika, koje napada, jer interes HZMO, kao stečajnog vjerovnika brani i zastupa stečajni upravitelj i skupština vjerovnika. No, interes HZMO, kao dužnika HMO i dužnika svih stečajnih vjerovnika, nije legitimno zastupljen na skupštini vjerovnika i stoga ga sud ne treba štititi, a što je prvostupanjski sud prepoznao i zato je pravilna i zakonita odluka prvostupanjskog stečajnog suda kojom je odbijen zahtjev HZMO, formalno podnese u ime HZMO kao stečajnog vjerovnika, a stvarno u interesu HZMO, kao dužnika stečajnog dužnika i stečajnih vjerovnika.

11. Summa summarum, predvidivi i nastali troškovi stečajne mase su osigurani i sada HZMO gubi šansu da proziva stečajnog upravitelja radi prijave nedostatnosti stečaje mase i traži obustavu stečajnog postupka. Zbog toga, HZMO tvrdi da je prodaja bila nezakonita iako se ne poziva ni na jedan jedini članak Stečajnog zakona, a iz repertoara vadi odluku VTS RH Pž-5101/08-3 od 27.08.2008., koja se ne odnosi na događaj sličan onome koji se zbilo na skupštini vjerovnika održanoj u ovom postupku 04.04.2025.

Naime, na skupštini vjerovnika od 04.04.2025. nije se provelo nikakvo javno nadmetanje (dražba), nego je došlo do izmjene dnevnog reda glede slijedećih prijedloga stečajnog upravitelja (citat):

pod točkom 6. Donošenje odluke o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za pokretanje sudskog postupka radi naplate potraživanja od HZMO-a u iznosu od 364.858,69 EUR za obavljene usluge prema HZMO-u i

pod točkom 7. Donošenje odluke o davanju suglasnosti stečajnom upravitelju za sklapanje ugovora za pružanje odvjetničkih usluga zastupanja stečajnog dužnika u sudskom postupku radi naplate potraživanja od HZMO-a u iznosu od 364.858,69 EUR za obavljene usluge prema HZMO-u.

S obzirom da stečajni vjerovnici nisu uspjeli razmjerno predujmiti iznos potreban za namirenje troškova i obveze stečajne mase, uključujući predvidivi trošak pokretanja i vođenja navedene parnice protiv HZMO, jedini mogući način namirenja nastalih i predvidivih troškova i obveza stečajne mase preostao je unovčenjem potencijalne imovine stečajnog dužnika, a riječ je o utuživoj tražbini HMO protiv HZMO, za koju stečajni upravitelj procjenjuje da su izgledi za naplatu oko 50%.

Stoga odluka skupštine vjerovnika pod točkom 6. i 7., a koja se žalbom nastoji osporiti u ime HZMO nije bila odluka o držanju javnog nadmetanja, nego odluka kojom se odlučuje o načinu i uvjetima unovčenja imovine stečajnog dužnika, a koju je skupština vjerovnika ovlaštena donijeti prema članku 107. st. 1. toč. 3 Stečajnog zakona.

Pri tome je vrijeme donošenja ove odluke bilo značajno, jer već 08.04.2025. postaje upitna naplativost gotovo 1/4 ove tražbine u iznosu od 85.724,68 EUR, a nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika da potencijalna imovina stečajnog dužnika postane nenaplativa zbog zastare.

12. U sudskoj praksi postoji odluka koja govori o opstrukciji stečajnog postupka na način da se spriječava unovčenje imovine stečajnog dužnika, primjerice to je odluka Visokog trgovačkog suda posl. br. PŽ-542/01 od 17.07.2001., koja sadrži slijedeće obrazloženje:

„Žalbeni sud u cijelosti prihvaća navode obrazloženja prvostupanjskog suda. Sud ima ovlaštenje ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je ona u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika (čl. 38f. st. 1. SZ). Pri tome sud može ukinuti odluku skupštine kad je ona općenito štetna za namirenje svih onih vjerovnika koji se namiruju iz stečajne mase, znači ne samo u suprotnosti s interesima stečajnih vjerovnika već i s interesima razlučnih vjerovnika i vjerovnika stečajne mase. Također pri tome valja voditi računa i o interesima onih vjerovnika koji nisu bili na ročištu, kao i vjerovnika kojima nije priznato pravo glasa. Zabrana prodaje ispod cijene unatoč saznanju da se na prethodni natječaj nije javio niti jedan ponuđač niti je itko uplatio jamčevinu, znači zapravo opstrukciju stečajnog postupka i dovođenje drugih vjerovnika (koji nisu bivši zaposlenici stečajnog dužnika) u krajnje neizvjestan i nepovoljan položaj. Stoga je prvostupanjski sud pravilno učinio kada je ukinuo takvu odluku.“

Dakle, nije u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika da se odgađa unovčenje imovine stečajnog dužnika ne bi li se time pogodovalo HZMO-u da značajan dio njegova duga prema HMO padne u zastaru, zatim da se odgodi i spriječi namirenje troškova i obveza stečajne mase i time uzrokuje obustava stečajnog postupka i da se onemogući stečajnog upravitelja u ispunjenja njegovog osnovnog zadatka: unovčiti, odnosno naplatiti s pažnjom dobroga gospodara stvari i prava dužnika koja ulaze u stečajnu masu.

13. Slijedom svega navedenog, predlaže se da ukoliko prvostupanjski sud ne odbaci kao nedopuštenu žalbu koja je podnesena u ime HZMO protiv odluke o odbijanju zahtjeva za ukidanje gore navedene odluke skupštine vjerovnika, da drugostupanjski sud odbije predmetnu žalbu kao neosnovanu.

U Zagrebu, dana 16. travnja 2025.

Odvjetničko društvo
PENEZIĆ I PARTNERI d.o.o.

Direktor
Vladimir Penezić